

ВОРОБКЕВИЧ Володимир Юліанович

Випусник
радіотехнічного
факультету (1959)

Старший науковий співробітник
Фізико-механічного інституту
Академії наук УРСР (1968–1976),
завідувач кафедри електрифікації
сільського господарства Львівського
сільськогосподарського інституту
(1976–1984)

Кандидат технічних наук, доцент

Народився 4 квітня 1937 р. у м. Львові. Батько, Юліан Львович, за фахом інженер-будівельник, навчався у Вищій технічній школі в м. Данцігу (тепер м. Гданськ, Польща); спроектував, побудував і ввів у експлуатацію низку сільських електростанцій. Мати, Ольга Миколаївна, була мудрою, майстерною та досвідченою вихователькою.

У 1954–1959 рр. навчався на радіотехнічному факультеті Львівського політехнічного інституту за спеціальністю «Автоматичні, телемеханічні, електровимірювальні прилади і устаткування». З великою вдячністю Володимир Юліанович згадує викладачів дисципліни «Вимірювальна техніка» — доцентів В. О. Кочана та Є. І. Шморгуна.

Трудову діяльність розпочав у листопаді 1959 р. із посади інженера у Фізико-механічному інституті АН УРСР, де здійснював наукові дослідження з питань раціональної побудови вимірювальних перетворювачів малої напруги мілівольтового діапазону. На основі цих робіт під керівництвом д-ра техн. наук, проф. Б. І. Блажкевича підготував і захистив в 1968 р. кандидатську дисертацію. У травні 1970 р. йому присвоєно вчене звання старшого наукового співробітника. В подальшому Володимир Юліанович проводив наукові дослідження в галузі оптимізації побудови інформаційно-вимірювальних систем, зокрема й для космічних об'єктів на замовлення Інституту космічних досліджень АН СРСР. Розроблені прилади для вивчення напруженості електричних полів у космічному просторі були встановлені та здійснили польоти на кількох супутниках Землі серії «Космос» та космічних кораблях «Марс-6» і «Марс-7». Неодноразово був керівником налагодження новоствореної апаратури на космодромах. У 1970 р. нагороджений медаллю «За добросовісну працю», а в 1972 та 1973 рр. — преміями Президії АН УРСР. Один із приладів В. Ю. Воробкевича відзначений бронзовою медаллю ВДНГ.

Володимир Юліанович співпрацював із Львівською політехнікою як співкерівник комплексної лабораторії прецизійних вимірювальних перетворювачів.

У січні 1976 р. призначений завідувачем кафедри електрифікації сільського господарства Львівського сільськогосподарського інституту у Дублянах (тепер Львівський національний аграрний університет), де читав лекції з електротехніки, проводив лабораторні роботи та ін. Був

керівником досліджень щодо покращення якості конструйованих приладів для поточного контролю параметрів сільськогосподарської продукції (температури, вологості, крохмалистості, а також запиленості приміщень).

Починаючи з 1984 р. на посаді доцента викладав такі дисципліни: «Електропривід і застосування електричної енергії», «Автоматизація сільськогосподарських робіт», «Електротехнології». На кафедрі енергетики проводив наукові дослідження з тематики використання відновлювальних джерел енергії, особливо вітроенергетики.

За результатами досліджень опублікував 110 наукових праць. Отримав 40 авторських свідоцтв і патентів на винаходи. Є автором навчального посібника «Основи електротехніки» та співавтором монографії «Вимірювальні перетворювачі постійного струму».

Одружений з Романною Йосипівною — канд. техн. наук, доц., багаторічним працівником кафедри нарисної геометрії та графіки Львівської політехніки. Подружжя має трьох прекрасних синів — Нестора, Юрія і Романа, та шість внучків. Юрій та Роман є випускниками Львівської політехніки.

Володимир Юліанович захоплювався водним туризмом. Упродовж 51 року (1953–2003) здійснив 43 річкові подорожі на байдарках. У 19 подорожах, які налічували 30–35 учасників, був керівником. Займався планерним спортом, кульовою стрільбою. Зі вказаних видів спорту має спортивні розряди.

Його життєве кредо — *«Потрібно бути корисним людям і суспільству»*.

В. Ю. Воробкевич із дружиною Романною і синами, батьками Ольгою і Юліаном, братом Андрієм та його дружиною Тетяною